



בס"ד, ט"ו בשבט תש"ף
10 בפברואר 2020
תיק מס' 80001

פסק דין

בעניין שבין
- התובעים
לבין
חברת אירועים
- (לשם הנוחות בלבד: הנתבע)

1. רקע מוסכם

בקיץ 2018, ערכו משפחת *** (להלן התובעים) בר מצווה לבנם יחידם באולם בהנהלת הנתבעת. הם שילמו 182 ₪ למנה, סכום זה כולל גם צלם והגברה. בהגיעם לאירוע התברר להם כי החדר שהועמד לרשותם מראש עבור התארגנות היה ללא מזגן פעיל. דבר זה גרם לסבל בתחילת האירוע, ולחום שהקשה על המאפרת ועל אם המשפחה. במהלך האירוע התרחשה תקרית מצערת נוספת, שנמצאו שברי זכוכית בתוך שתים או שלוש מנות הפרגיות של אחד השולחנות. נוצרה עגמת נפש לתובעים מהאירוע, במקום שמחה ושלוה. היו אף אורחים שהלכו מהאולם בשעה מוקדמת עקב כך. בנוסף, היו אורחים שלמחרת התלוננו על כאבי בטן. הצדדים באו לבית הדין על מנת להסדיר את הפרשייה.

2. טענות התובעים

התובעים נפגעו מהתנהלותו של רב המלצרים, שטען לעברם ולעבר אורחיהם, שהם מנסים להעליל עליו שהוא לא בסדר. לדבריהם, הם גם נפגעו מכך שרב המלצרים ומנהל האירוע צחקו עליהם במקום להקשיב לדבריהם ולקבלם. בפגישה כשבועיים אחרי האירוע הציע להם הנתבע הצעת פשרה כלכלית, והתובעים חשו כי הצעה זו מבזה אותם.

לטענתם מעבר לפגיעה הנפשית, שהם חשו שמזלזלים בהם, היו מספר ליקויים הדורשים פיצוי כספי:

- א. החדר שהוקצה לרשותם היה ללא מזגן.
- ב. היה חיסרון בסלטים, כגון שבסלט הכרוב לא שמו חמוציות, סוג אורז אחר ממה שהובטח, וכו'.
- ג. הזכוכיות שהיו במנת הפרגיות.
- ד. איכות המזון הייתה קלוקלת, ולכן מספר אנשים התלוננו למחרת על בחילות ושלשולים, דבר שהוסיף לעגמת הנפש שלהם.

3. טענות הנתבע

הנתבע לא נכח באירוע בשעתו, ולכן לא היה מעורב ישירות במתרחש.



לדבריו, כיוון שהיה אירוע מצער עם הפרגיות, התובעים הוסיפו עוד מספר דברים והגיעו לתביעה. אך למעשה לא היו כשלונות משמעותיים מעבר לאירוע הזכויות.

לגופן של טענות – א. אם התובעים סברו שהאוכל היה מקולקל, היה עליהם לקחת דגימה השמורה במקרר האולם, ולשלוח למשרד הבריאות, כדי לראות אם הייתה בעיה. לא ניתן להוכיח שהייתה בעיה באוכל. מה גם שהם מאוד מקפידים על טריות ואינם משמרים את האוכל, לכן לא תתכן בעיה של טריות.

ב. לגבי הזכויות, הוא טען שבתחילה העובדים שלו הכחישו ולאחר מכן, הודו בדבר, לכן היה קשה לברר זאת. אך אכן היה זכויות בפרגיות. והוא מצר על כך כמובן.

ג. לגבי רב המלצרים, הוא אמר שיתכן והיה לו יום לא טוב, ויתכן ולצורך הגנה אמר כך.

ד. לגבי המאכלים שהוגשו, הוא לא חושב שהייתה איזו בעיה חריגה.

4. הדיון בבית הדין

במהלך הדיון, הנתבע התנצל בפני התובעים על שארע. הוא לקח אחריות על הצער שנגרם להם והתנצל בפניהם על התנהגותו של רב המלצרים כלפיהם ועל הזכויות שהיו בפרגיות. הוא אמר שהוא משתתף בצער שנגרם להם באירוע המיוחד הזה ומבחינתו כאדם שחשוב לו לתת שירות טוב, חבל שכך קרה.

לבי ההיבטים הממוניים - כיוון שהצדדים הגיעו להבנה אחד של השני, הוצע לצדדים לכתוב סכום שלדעתם משקף את הפיצוי ההגיוני, ולמסור אותו לאב בית הדין שיחליט על פי פשרה לפי בקשתם, באופן שאב בית הדין יכריע גם בהתחשב בסכום שהם כתבו. אב בית הדין לא הודיע לצדדים את המספרים כדי לשמור על אווירת הפיוס, והצדדים לא בקשו שיודיע להם.

אב בית הדין בחן את הסכומים שהצדדים כתבו, והגיע למסקנה שהנתבע יפצה את התובעים 3000 ש"ח, כולל 100 ש"ח עבור האגרה שהתובעים שלמו לבית הדין. גם לאחר שאב בית הדין הודיע לצדדים על הסכום, הצדדים הביעו את הסכמתם. הסכמה זאת מקבלת תוקף כפסק דין.

5. החלטה

1. הנתבעת תשלם 3000 ש"ח לתובעים.
2. התשלום תוך 30 יום מהמועד הנקוב על פסק הדין.
3. על פי הסכמת הצדדים, אין אפשרות ערעור על החלטה זו.

פסק דין ניתן ביום ט"ו שבט התש"ף, 10 בפברואר 2020

בזאת באתי על החתום

הרב דניאל מן, אב"ד